

487591

PENTRU INDEPENDENȚĂ! PENTRU DEMOCRAȚIE!

LUPTA NOASTRĂ

BULETIN INFORMATIV EDITAT DE AGENȚIA

"ELLAS-PRESS"

25 OCTOMBRIE 1949

Nr. 173

8 pagini

Taxa poștală plătită în numerar conform
aprobării Direcțiunii Generale P. T. T.
Nr. 155.758 din 24 Iunie 1948

REDAȚIA: BUCUREȘTI B-dul ANA IPATESCU Nr. 29. Tel. 2-74-23; 2-77-91

„Poporul grec unit și încadrat în rândurile frontului mondial pentru pace și democrație, va putea lupta hotărâtor, zădărniciind planurile criminale ale dușmanilor săi autohtoni și străini și să dobândească ceiace-și dorește: Pâine, Libertate, Pace“

Postul de radio Grecia Liberă transmite :

GVERNUL DEMOCRAT PROVIZORIU

M E S A G I U

C A T R E P O P O R U L G R E C

Au trecut trei ani și jumătate de când imperialiștii anglo-americani și supușii lor monarho-fasciști au aruncat patria noastră în fărâdelege, au înecat-o în sânge și au făcut-o numai ruine. În acest interval de timp, sute de mii de oameni și-au găsit moartea, au rămas schilozi pentru toată viața, și-au vărsat sângele. Timp de trei ani și jumătate Armata Democrată a Greciei a luptat apărând cinstea și independența țării, libertatea și interesele poporului. De trei ani și jumătate cerem o înțelegere cinstită și dreaptă, o pace democratică. Însă slugile monarho-fasciste și stăpânii străini au persistat pentru distrugerea totală.

Pentru noi a devenit limpede faptul că acești dușmani ai Greciei și ai poporului, preferă să vadă ucis și ultimul cetățean al patriei noastre, și ultima casă năruită, și ultimul copac desrădăcinat, decât să accepte dreptul poporului. Au cheltuit milioane de dolari, ne-au aruncat în foc fiul, au vărsat asupra trupurilor fiilor noștri, al mamelor și al fraților noștri, sute de mii de tone de plumb fierbinte.

Astăzi fac sgomot despre victorie. Își închipue că au învins, deoarece Armata Democrată a preferat să înceteze măcelul, ei fiind sprijiniți și de trădarea lui Tito și neînțelegând să lase nimic în picioare în această țară. Însă se înșală amarnic, dacă-și închipue că Armata Democrată nu mai există. Armata Democrată n'a depus armele, ci numai a pus arma la picior. S'a retras în fața colosalei superiorități materiale pe care au concentrat-o ocupanții străini sprijiniți de trădarea titoistă, care a lovit Armata Democrată dela spate. Însă Armata Democrată nu s'a plecat și nici n'a fost zdrobită. Ea rămâne puternică și cu forțele sale întregi. A încetat vărsarea de sânge pentru a salva Grecia dela nimicirea completă și deoarece a pus mai presus de toate interesele țării și ale poporului.

În Adunarea Generală a O.N.U.-lui, cu inițiativa Uniunii Sovietice are loc o insistentă încercare de a se găsi o rezolvare pașnică a problemei grecești. Iar guvernul dela Atena vorbesc despre normalizarea internă, despre alegeri și amnistie. Încercarea pentru pacificarea internă corespunde țelului nostru cel mai neobosit, pe care-l continuăm de ani de zile. Aceasta o exprimă și faptul că forțele noastre la Vitsi și Grammos au încetat războiul pentru a ușura pacificarea Greciei. Însă aceasta nu înseamnă capitulare, ci numai deplin atașament față de interesele patriei, pe care nu vrem s'o vedem complet distrusă. Vom rămâne vigilenți și nu vom înceta nici o clipă lupta pentru dreptatea poporului, pentru drepturile sale politice și economice și împotriva continuării urgiei criminale a monarho-fascismului. Mii de luptători ai

(Urmare în pag. 2-a)

MESAGIU CATRE POPORUL GREC

(Urmare din pag. 1-a)

noștri, în Rumeli și Thessalia, în Epir și Peloponez, în Tracia și Macedonia, în Samos și Eubee, în Creta și Chefalonia, în Mitilene și Icaria, apără și vor apăra viața lor și a poporului, de perfidia și gloanțele plutoanelor de execuție ale călăilor dela Atena. De asemeni, defensiva luptătorilor noștri constituie un avertisment pentru călăi, acela că ne-am retras pentru că aceasta a impus-o interesul patriei.

Însă chiar dacă ei continuă măcelul și crima, poporul nu va ingenunchia, deoarece are destulă forță pentru a pedepsi pe cei cari nu vor vroii să-și revină. Poporul și țara au acum nevoie de un singur lucru: de Pace. De un program de reformă economică și de reconstrucție. Pretutindeni domnește foamea și mizeria. Salariile sunt mai mici decât cele de dinainte de război. Ele nu ajung nici măcar pentru pâinea celor ce muncesc și doboară neîncetat prin devalorizarea drahmei pe care o ordonă mereu imperialiștii străini. Somajul crește din ce în ce. Produsele agricole sunt jefuite complect de străini și de exploatații autohtoni. Sute de mii de țărani isgoniți din satele lor se țin prin orașe înecați în mizerie și dispreț, neputându-se înapoia în satele lor, decât luând în mâini arma fratricidă a războiului civil. Impozitele grele nu permit meseriașilor și micilor comercianți de a trăi, în timp ce plutocrații își umple buzunarele. Intregi armate de mutilați și răniți, victime nevinovate ale monarho-fascismului, vegetează prin ajutoare cerșetorești. În acelaș timp jaful constituie preocuparea preferată a celor cari speculează asupra nenorocirii poporului, iar scandalurile izbucnesc unul după altul. Față de indignarea poporului, lumea falimentară a monarho-fascismului se orientează către o dictatură militară în frunte cu Papagos, lacheul regelui, pentru a transforma țara într'un adevărat cimitir. Și peste această jalnică situație în care imperialiștii americani și englezii au aruncat poporul, îi pregătesc acum cea mai mare nenorocire, aceea a unui nou măcel, în care socotesc să ținască și Grecia. Un război împotriva Democrațiilor Populare și a Uniunii Sovietice, ar însemna pentru Grecia înzecite nenorociri, ar însemna complectă ei distrugere. Numai prin cea mai hotărâtoare luptă pentru democrație și pace, alături de toate popoarele progresiste din lume și în frunte cu marea țară a socialismului, vom putea evita această catastrofă.

În fața acestei nenorocite situații actuale, pe care monarho-fascismul vrea s'o facă și mai îngrozitoare pentru ziua de mâine, datoria întregului popor este de a lupta unit, pentru pâinea, pentru libertatea sa, pentru pace. Altă cale nu există. În urma tristei experiențe de până acum, nu ne putem face iluzii în privința a cea ce ar putea oferi monarho-fascismul. Însă aceasta monarho-fasciștii nici nu caută s'o ascundă în promisiunile lor. Ei făgăduesc aeroporturi, șosele strategice și cazărmi, spânzurători, închisori și victime, în loc de reconstrucție, în loc de democrație și pace, pe cari atât de mult le dorește poporul însângerat. Telurile lor criminale nu pot fi zădărnice decât prin luptă. Sarcina fiecărui om muncitor și al fiecărui om pe care-l doare pentru familia și patria sa, se trasează limpede.

Muncitorii, funcționarii și meseriași, intelectualii și întreg poporul muncitor, au puterea de a zădărnici și răsturna planurile monarho-fasciștilor și ale stăpânilor lor, de a-și impune dreptul, de a-și dobândi libertățile, dreptul la viață, pacea.

Este de ajuns să ne unim cu toții, lăsând de o parte orice divergență. Această concentrare a tuturor forțelor populare constituie o necesitate vitală pentru popor, o forță invincibilă. Ezitarea a fost scump plătită până acum, iar mâine se va plăti și mai scump. Poporul grec unit este în stare să se impună. El nu este singur. Intreaga omenire democratică este cu noi. Datorită luptelor sale, lungi, cari au provocat admirație în lumea întreagă, poporul nostru se bucură de simpatia tuturor popoarelor.

Și acest front mondial al democrației și al păcii este astăzi mai puternic și mai solid ca oricând, este atotputernic. El are în fruntea sa marea Uniune Sovietică, pe care astăzi cu toții, prieteni și dușmani, îi recunosc forța, atașamentul și luptele sale pentru pace și libertățile popoarelor.

Poporul grec unit și încadrat în rândurile frontului mondial pentru pace și democrație, va putea lupta hotărâtor, zădărniciind planurile criminale ale dușmanilor săi autohtoni și străini și să dobândească ceea ce dorește: Pâine, Libertate, Pace!

În această luptă să intrăm uniți, cu credință nestrămutată în victorie. În această luptă vom depune și noi toate forțele de cari dispunem. Victoria, ziua de mâine, aparține poporului, într-o Grecie liberă și democratică.

Guvernul Democrat Provizoriu al Greciei

15 Octombrie 1949.

O nouă monstruoasă crimă a monarho-fasciștilor greci

Cu toată revolta mondială împotriva atrocităților monarho-fasciste, cu toate protestele, telegramele și memoriile, trimise de multe organizații de masă și din toate unghiurile lumii către Organizația Națiunilor Unite și guvernul dela Atena, pentru încetarea execuțiilor în Grecia monarho-fascistă și pentru salvarea luptătoarei antifasciste Kety Zevgos și a celorlalți patrioți greci, monarho-fasciștii dela Atena n'au ezitat să comită noua lor crimă monstruoasă. Tribunalul militar din Atena, în timp ce execută servil ordinele călăului Rendis, al poliției antipopulare a acestuia și a diferitelor servicii americane, a condamnat la moarte pe luptătorii poporului Kety Zevgos, pe Muretidis, Barbunakis, Strelakos, Iliopoulo, Evanghelia Saradzi și alții doi patrioți.

Tribunalul militar din Atena a ratificat astfel o hotărâre, care a fost luată departe de Grecia, la Washington și Lake Saxes, unde Tsaldaris și Pipinelis cari ziua se prezintă în Adunarea Generală ca reprezentanți și apărători ai intereselor poporului grec, iar noaptea completează sub îndrumarea stăpânului lor american și englez, împotriva vieții, a libertății și a păcii poporului grec.

Când la 28 Septembrie la ședința Comitetului Politic al Adunării Generale a O.N.U.-lui delegatul polonez a propus spre interesul rezolvării pașnice a problemei grecești, să se ceară guvernului monarho-fascist încetarea executărilor și anularea condamnării la moarte a luptătoarei Kety Zevgos, delegatul britanic Mac Neill s'a opus acestei propuneri atât de umane, votând împreună cu colegii săi și cu personalul mașinei anglo-americane de vot împotriva acestei propuneri, deoarece aceasta ar fi constituit o „intervenție” în afacerile interne ale Greciei. Dar pentru că nu era de ajuns numai această justificare și pentru a liniști opinia publică mondială indignată de atrocitățile monarho-fasciste, ocupanții anglo-americani au pus pe reprezentantul grec Pipinelis, să declare că măsurile propuse de Catz Suhi și pe cari le sprijină și delegația Marelui Uniunii Sovietice, au și fost luate în Grecia și că deci, nu există niciun motiv de a se lua o hotărâre specială.

Totuși, după puțin timp au sosit noi știri din Grecia în legătură cu noi crime ale monarho-fasciștilor, ce au fost comise după declarația lui Pipinelis. Monarho-fasciștii greci au executat mulți patrioți greci, precum și pe fruntașul sindicalist Demostene Gheorghiu. Astfel cu acest prilej s'a dovedit că monarho-fasciștii greci au o îndoită utilizare pentru stăpânii lor anglo-americani. În interiorul Greciei ca niste călăi ai poporului lor, iar în străinătate ca aventurieri și compl-

tiști tot în dauna poporului lor. Dar în același timp s'a dovedit încă un lucru și acesta este cel mai important. Anume că: Liniștea și pacea în Grecia nu este dorită de cotropitorii anglo-americani și monarho-fasciștii greci. Din clipa când propaganda anglo-americană și monarho-fascistă a început să trâmbezeze că în Grecia domnește liniștea și normalizarea, sângele patrioților greci a început să curgă mai mult în această țară. Din clipa când americanii și monarho-fasciștii au început prin presă și posturile de radio, înăuntru și în afara Greciei, și prin reprezentanții lor la Adunarea Generală a O.N.U.-lui, ea și în Comitetul Politic, campania lor de înșelăciune și minciuni despre așa zisa normalizare și liniște în Grecia, tribunalele militare monarho-fasciste și-au iușit ritmul operei lor mârșave, poliția monarho-fascistă și jandarmeria au efectuat arestări de patrioți, de femei și copii nevinovați la sate și orașe, iar plutoanele de execuțieucid în grabă patrioții greci.

Acum condamnarea la moarte pentru a doua oară a luptătoarei din rezistența greacă Kety Zevgos și împreună cu aceasta și a celorlalți patrioți greci, constituie nu numai o monstruoasă crimă a monarho-fasciștilor împotriva poporului grec, dar și o provocare împotriva întregii omeniri progresiste, care în urma celui de al doilea război mondial, ca un singur om strigă: Pace, Pace peste tot. Pace mai ales în Grecia. Vocea miilor de femei democratice americane la Congresul Femeilor Progresiste din America, ce în ajunul discutării problemei grecești în Comitetul Politic, aminteau O.N.U.-lui că ajung cele 4711 execuții comise de grecii monarho-fasciști în câțiva ani, se unește cu vocea tuturor oamenilor cinstiți și liberi din țara noastră, femei și bărbați, cari cer încetarea urgiei monarho-fasciste, cer a nu fi executată Kety Zevgos și restul patrioților greci, să se pună capăt tragediei poporului grec, pacificarea Greciei care să-și regăsească într-adevăr libertatea și independența sa.

Cârdășia Tito - Tsaldaris Un comentariu al postului de radio Grecia Liberă

Până la cel de al șaptelea cer aungeau strigătele naționaliste din Atena, în timpul când viermele de la Belgrad își mai putea camufla încă trădarea față de mișcarea populară de eliberare din Grecia. Timp de ani întregi monarho-fasciștii au încercat să calomnieze mișcarea noastră, urzind intrigi și afirmând că aceasta vinde Macedonia lui Tito. Însă faptele au arătat că mișcarea noastră a fost un obstacol în scoborișul naționalist al clicei din Belgrad. Deaceia clica dușmănea mișcarea noastră pe care o submina cu ajutorul agenților săi. Ea încerca să aprindă ura între cele două popoare cari locuiau în Macedonia, între poporul slavo-macedonean și cel grec și a mers până la a le lovi mișește de la spate. Acum lucrurile s'au schimbat dintr'odată. Acum nici o șoaptă nu se mai aude din megafonele monarho-fasciste despre planurile de dominare ale lui Tito. Și de unde Tito era ca și un dușman al lui Tsaldaris, dintr'odată el a devenit cel mai dorit aliat al regelui Paul. Socialismul său se poate foarte bine înțelege cu coroana regală fascistă. Slavismul poate deveni trup și suflet cu naționalismul grec pur sânge. Însă cum se împacă „Marea Grecie” cu marea idee dementă a lui Tito? Aici se demască trădătorii naționali. Deocamdată, Tito cere câteva avansuri. De

exemplu, se deschid porțile portului Salonic, și calea ferată către Ghengheli. Grecia devine un pod de aprovizionare al lui Tito cu armament american. Tito este deja gata să preia regina Frederica pe copiii greci și slavo-macedoneni cari au fugit spre a scăpa de focul monarho-fascist, pe partizanii și răniții noștri, cari au fost prinși în cursă atât de mișește și pune acum în față pe agenții săi cari duceau un război nedeclarat împotriva Armatei Democratice, în regiunile slavo-macedonene căzute din nou sub tirania monarho-fascistă, datorită trădării lui Tito. Scene idilice au loc la granițe, prin străngeri de mâini între noii aliați. Vechea otravă a devenit din nou lapte. Intre timp, se încheie acordul mediteranean pentru unirea armelor monarho-fascismului cu armele trădătoare ale lui Tito în campania anti-sovietică și anti-socialistă a imperialismului american. Dar ce or fi devenit oare aspirațiile lui Tito în privința Salonicului pentru cerșetorii monarho-fascismului? Nu cumva au devenit schimbul pe care-l fac dolașiștii cu Tito pentru a face ultimul și marele pas al trădării fățișe și al alianței armate cu imperialismul?

Poporul grec vede limpede cine întinde mâna hrăpărească asupra Salonicului și cine veghează pentru a zădărnici vânzarea și cumpărarea ce se încheie din umbră.

Ceia ce trebuie să știe NAȚIUNILE U

Acum câteva zile, Comisia Legislativă a Camerei Deputaților monarho-faciste a aprobat în unanimitate un proiect de lege tinzând la acordarea amnistiei tuturor colaborațiștilor ocupației naziste, cari fuseseră condamnați și încarcerăți după eliberare.

Ministrul Justiției Melas a făgăduit în această privință că va supune Comisiei un proiect de lege asupra amnistiei și a punerii în libertate a foștilor colaborațiștoniști.

Deptații foști colaborațiștii de teapa lui Turcovasilis și Gontas n'au decât a se bucura, deoarece însfârșit străduințele lor au reușit. Intr'adevăr, potrivit cărei logice fasciste, acești trădători notorii cari au arătat de ce sunt în stare în timpul primei ocupații, să rămână încă în închisoare și să fie supuși unui tratament egal cu cel al acestor „bandiți”, patrioți ai Rezistenței, atunci când întregul aparat de stat se află în mâinile semenilor lor și a co-echipierilor?

Sub cerul albastru al „Regatului Greciei”, contrariu celorlalte țări, trădarea și buna înțelegere cu inamicul este un titlu de onoare care duce la funcții înalte. Sinistrele batalioane ale Siguranței din timpul ocupației (S. S. grecești) sunt încorporate în jandarmerie, din care ele formează majoritatea sdrobitoare, iar mai mulți deputați merg până la a pleda în Cameră pentru acordarea de recompense morale membrilor acestor batalioane, mâna dreaptă a Gestapo-ului împotriva patrioților greci.

Manidachis, Himmler-ul grec al perioadei fascismului metaxist, se înapoiază triumfal din exil și este primit în audiență de regina Frederica, ea însuși exmembră a tineretului hitlerist, pentru a-și da avizul de expert asupra modului cum trebuie să funcționeze lagărele de concentrare pentru femei.

Lulacakis care a servit sub ocupație pe naziști, ca guvernator general al Cretei, este astăzi un membru onorat al Camerei și al guvernului, asumându-și funcția de ministru al muncii.

În același timp, temnițele și lagărele de concentrare sunt pline de eroi ai primei Rezistențe (1941—44). Curțile Marțiale funcționează în toate marile orașe, fabricând zilnic sentințe de condamnare la moarte împotriva patrioților, pentru simplul motiv că au luptat împotriva ocupanților. Și aceasta deoarece în fond, ocupația nu a încetat. În Mai 1948 guvernul din Atena a ordonat executarea a două mii de prizonieri din E.L.A.S. încarcerăți din 1945. Dintr'aceștia 250 au fost masacrați și numai datorită intervenției energice și imediate a opini-

In timp ce Eroii Rezistenței sunt întemnițati și executați și asasinați

Criminalii de război sunt reabilitați și

ei publice mondiale, restul a fost salvat în mod provizoriu, deoarece astăzi execuțiile de vechi rezistenți au loc cu toată discreția, în mici grupuri de câte 4 până la 20 inși și la intervale mai mult sau mai puțin depărate.

Între 12 și 27 Aprilie trecut spre pildă, 18 deținuți din închisoarea din Chelafonia, rezistenți din 1941—44, condamnați la moarte încă de acum patru ani, au fost executați cu indiferență. La 26 Mai, alți 6 au fost executați în temnița dela Egina. Potrivit ziarelor monarho-fasciste „Estia” și „Kairi”, printre cei executați figurează un anumit număr de ofițeri din E.L.A.S. Iar la 18 Iunie, ziarul din Atena „Elefteria” raporta că alți patru patrioți fuseseră împușcați în închisoarea din Egina. La 12 August „Vradini” anunța 4 execuții la Egina. „Vima” 5 alte la 20 August la Patras. La 3 Septembrie, 26 execuții la Gudi din Atena. Iar persecuția împotriva patrioților continuă:

„Insfârșit, au fost arestați ca având intenția de a se încadra treptat comuniștii... (urmăzând 47 nume)... toți vechi membri ai E.L.A.S.-ului”.

Că diplomația imperialistă care a împins ipocrizia și minciuna până la a face din aceasta o știință, își face un merit din prezenta la conferințele internaționale și opinii publice, pe acești patrioți hăituiți și asasinați ca niște bandiți, aceasta cadrează cu politica actuală de reacțiune deschisă.

Că-i acuză acum de crime comise, zice-se, în timpul ocupației, în timp ce era vorba de executarea criminalilor naziști sau trădătorilor greci notorii, este conform preocupărilor actuale ale imperia liștilor anglo-americani, cari caută să defăimeze și să sdrobească mișcarea de Rezistență, pretutindeni unde ea se manifestă.

Dar criminalii dela Atena să nu se aștepte ca opinia publică mondială să uite atât de curând elogiile pe cari aceleași cercuri le răspândeau acum câțiva ani, acelorăși eroi din Rezistență, pentru faptele lor eroice împotriva cotropitorului nazist și pentru pedepsirea dreptă pe care o impuneau trădătorilor.

Iată bunăbără cum se exprimă comandatul șef al Orientului Mijlociu Wilson, în privința E.L.A.S.-ului astăzi persecutat, în scrisoarea pe care o adresa la 22 Iunie 1943, Cartierului General al E. L. A. S.-ului:

„Generalul comandant-șef al

Orientului Mijlociu notează cu satisfacție că E. A. M.-ul luptă pentru liberările definitive în Charta Atlanticului și are cunoștință despre strălucite fapte ale rezistenței inversurate ale E.L.A.S.-ului împotriva ocupanților...”

Și iată încă și comentariile posului de radio New York în emisiunea sa din 15 Decembrie 1943:

E.A.M.-ul este singura forță care rezistă cu eroism dușmanului. Mâna de fier a Frontului de eliberare nu lasă nici un trădător nepedepsit. Luptătorii E. L. A. S.-ului procedază cu rapițitatea fulgerului... Fapt este că unica veritabilă forță, adevăratul guvern se află în mâinile „partizanilor” cari au eliberat două treimi din Grecia. Acesta este prezentul și viitorul Greciei. Este prezentul și viitorul Națiunii. Grecii arată lumii că țara lor n'a fost supusă, că ea este vie și că luptă”.

Totuși, în ziua victoriei tuturor țărilor liberate, Grecia rămâne iarăși, — așa după cum a fost cazul și după primul război mondial, — învinsă printre învingători.

Douăzeci de mii de luptători din rezistență au fost aruncați în temniță sau în lagăre de concentrare. Printre aceștia și șefii onorați ai Rezistenței, precum generalul Bakirdjis, unul din șefii E. L. A. S.-ului cari au fost deportați în insulele din Egee acesta din urmă a fost asasinat în insula Icaria.)

Manolis Glezos care a stârnit admirația lumii întregi când la 31 Mai 1941 a coborât de pe Acropole drapelul cu crucea încârligată, a fost condamnat la moarte de către Curtea Marțială din Atena. Vasilis Markezinis care a condus eroica luptă a poporului atenian în cursul mărețelor mani festații din Marit 1943 împotriva deportării pentru muncă obligatorie pe care o organizau ocupanții naziști, după ce a fost supus la chinuri groaznice în insula Marconissos, a fost executat la 6 Iulie 1949. Mii de rezistenți din cari cinci sute ofițeri ai E.L.A.S.-ului, se sting încet de patru ani în temnițe și în groaznicele lagăre de concentrare ale regimului.

Iată tragedia Rezistenței unui popor, care după ce a uimit lumea prin faptele sale și imensitatea sacrificiului pentru cauza comună a popoarelor, se află astăzi în mâinile călăilor săi învinși.

Și în timp ce de pe băncile Camerei Deputaților dela Atena se

aud voci ale colaboratorilor de rușinare pentru recompensare truda, obțin fără zidurile groaznice străbunilor sagiile de acțiune fii ai Greciei

„Nu vreau să vă prezint facă să pe ultimul sărut. Păcuvine la o lacrimă pentru că

Așa scria tziomis, cadru și luptător cutat la 6 M

„Sunt m depănit de mltitudine, către că viața implică de a ști s tea m'a Merg în la o sâr

Scria dease ofițer de că pase la com ului în Euk Londra, în c în Septembrie admirație d și dela Aliv pelor coman

(Urm

**Grecia
privin
a ajuns**

Ziare
Atena
untdele.

De n
al treile
a ajuns
n'ar fi
ție am

Insă
rui gre
cest pr
ulei an

NITE

norafi

Minciunile reprezentantului guvernului dela Atena la O.N.U.

dătorilor și colaburătorilor care cer cu neașteptare în libertate și în confrățiilor lor în luptă pe care le este greutăți,—prin ale închisorii din București ce risc! — meșteșugul celor mai buni artiști morții.

„Cumpă mamă ca să nu pierdere să te dă. Nici o lacrimă în amarul nostru, și lacrimi nu se văd vitejilor. Nici o lacrimă. Mor ca erou pentru poporul!”

„Tutorul Ianis Tzi-
E. P. O. N.-ului
L.A.S.-ului, exe-
948.

„Tu de a-mi fi în-
și la capăt datorita
popular și de ofi-
rie și Popor. Știm
ră și demoratică
menii și obligația
ri. Așa dar, doar
cu totul pregătit.
mpinarea sa, ca
ve”.

„nea Costas Tsacos,
ă. Acesta partici-
amentul E.L.A.S.-
Postul de radio
și a două emisiuni
1944, vorbise cu
țățiile dela Sesia
făcând elogiul tru-
e de locotenentul

în pag. 7-a)

Minciunile d-lui Pipinelis, reprezentantului guvernului din Atena la O.N.U. nu datează de ieri. Încă din Noembrie 1946, aceasta declarase Comisiei Politice: „Trebue oare să amintesc Comisiei, că în urma unei serii de acte de amnistie, singura crimă pasibilă de pedeapsa cu moartea, este la ora actuală în Grecia, omuciderea directă în prim grad?” Două zile mai înainte, zece cadre sindicaliste fuseseră condamnate la moarte și asupra nici unuia dintr'acești oameni nu apăsa vreo inculpare de omucidere. De atunci, au fost pronunțate 2.200 condamnări la moarte fără a exista o singură acuzație de omucidere.

Anul acesta, când reprezentantul polonez a cerut Comisiei Politice a O.N.U.-lui de a interveni pentru a opri condamnările la moarte și execuțiile, d. Pipinelis a declarat oficial că execuțiile erau suspendate și că toți condamnații aveau drept de apel. Două zile mai târziu, la Atena era executat Demostene Gheorghiu, Secretarul General al Federației muncitorilor dela Electricitate și Transporturi. Acesta a fost împușcat în grabă din ordinul personal al Ministrului de Justiție Melas, chiar înainte de expirarea termenului prevăzut de legislatura curților marțiale. Și aceasta deoarece câteva zile mai înainte, Gheorghiu adresase un apel către Adunarea Generală a O.N.U.-lui.

Exact așa cum procedaseră și în Martie, atunci când un alt șef sindicalist Dimitriu, făcuse deosemeni apel și când Dr. Evatt adresase o telegramă guvernului din Atena, cerând suspendarea execuției. Ei îl impușcară în toată graba și într'ascuns, declarând că intervenția O.N.U.-lui sosise după ce execuția avusese loc. Ca și atunci, ei s'au temut și de data aceasta, ca opinia publică democratică să nu se ridice și să-i împiedice de a comite această nouă crimă. Setea de sânge a Statului din Atena, a acestui Stat care din punct de vedere politic este mort, este literalmente de nepotolit. Și acest Stat vampir se grăbește de a sfârși cu toți democrații. Încă de curând, ei au arestat 72 cadre sindicaliste, acuzate de participare în celulele comuniste din sindicate. În curând și aceștia vor fi condamnați la moarte și într'o bună dimineață executați, în grabă. Numai că de data aceasta totul va fi în surdina, deoarece guvernul din Atena a interzis presei orice comunicare în privința execuțiilor.

Iată dar baza care se poate pune pe declarațiile pline de ifos asupra suspendării execuțiilor.

Organizația Națiunilor Unite are în fața sa nu reprezentanți ai unei țări libere, ci agenți ai unei bande de asasini înrâșiți, cei mai sângeroși pe care i-a cunoscut vreodată omenirea.

În timp ce sunt asasinați cu indiferență mii de fii ai poporului grec, marii patrioți cari au luptat alături de aliați împotriva hitlerismului, se acordă amnistie pentru toți colaboraștii, ca și pentru „toți naționaliștii condamnați pentru crime de drept penal”, adică pentru marii criminali Maganas, Surlas, Catsareas, Camarineas, cari au cufundat în sânge întregi regiuni ale țării.

Nici o justificare, morală sau politică, nu există pentru această amnistie. Ea este o provocare mârșavă împotriva poporului grec, împotriva milioanele de victime pe cari le-a dat omenirea în războiul contra fascismului.

Între timp, decretul asupra „măsurilor de reformă” vin de a fi votate. Acest decret are drept titlu: „Asupra creării unui organism de școli de reformare Macronissos”. Acest organism va fi condus de către un comitet compus din ministrii Justiției, al Ordinei Publice și al Războiului.

În aceste „școli de reformare” de tip Macronissos, vor fi încarcerati, potrivit acestui decret: 1. Militarii considerați primejdioși. 2. Cei cari trebuiesc deportați. 3. Toți cei suspecti arestați, toți inculpații și condamnații, ca și cei aflați în exil.

Într'un cuvânt, toți democrații Greciei vor fi închiși în lagăre de concentrare și livrați „căgăstooselor” îngrijiri ale „reeducatorilor” specializați în cele mai bestiale torturi, așa încât democrații să fie fasonați după modelul fascist, așa încât conștiința lor națională să poată dirija tirania și servitudinea yankee.

Ministrul de Război Canelopol, comentând acest decret, l'a calificat el însuși nu ca „decret de clemență”, ci ca „decret de vigență pentru Siguranța Statului”. Statul, spune acesta, va rămâne puternic și vigenț.

Prin acest decret, întreaga Grecia va deveni un imens lagăr hitlerist, în care zeci de mii deffine omenesti vor fi chinute, exterminate, pentru ca această bandă de criminali și excroci, atât de necesară realizării planurilor imperialiștilor americani, să se poată menține la putere.

Acest decret oferă Națiunilor Unite întreaga imagine a violenței bestiale, a tiraniei și a sângelui, într'un cuvânt, toate ororile cari au dus pe democrații greci să ia armele. Aici stă întreaga problemă a războiului civil din Grecia. Iar dacă Națiunile Unite se interesează într'adevăr de a vedea oprindu-se masacrul în țara noastră, ele vor trebui să elimine toate aceste motive cari forțează oamenii de a-și apăra viața și cea a familiilor lor. Deaceea, Națiunile Unite vor trebui mai înainte de toate, de a face să înceteze intervenția americană, deoarece ea este cea care menține și ațăță, care dictează regimul sângeros al Statului din Atena.

Planul Marshall în practică

are ține locul al treilea în producției de untdelemn
ă ceară 5100 tone untdelemn împru-
ut dela Spania lui Franco

monarho-fasciste anunță că guvernul din Spania să ceară Spaniei lui Franco 5.000 tone untdelemn, cu titlu de împrumut.

„Căzut ar fi faptul că Grecia care deține locul al treilea în lume în privința producției de untdelemn, să împrumute acest produs, dacă această țară să reducă la nivelul unei colonii sub ocupație.”

„Tot atât de neverosimil este faptul că poporul grec să fie lipsit de untdelemnul de măsline, de așchii prețioase al țării sale, fiind silit să consume untdelemn de floarea soarelui?”

Noui date cu privire la colaborarea fasciștilor dela Belgrad cu monarho-fasciștii greci la Caimactsalan

Postul de radio Grecia Liberă a desvăluit asăzi noi date relativ la colaborarea fasciștilor dela Belgrad cu monarho-fasciștii greci la Caimactsalan.

Trădarea fascistului Tito se constată pentru încă odată din rapoartele luptătorilor Armatei Democratice a Greciei, în legătură cu trecerea prin teritoriul jugoslav în spațiile unităților Armatei Democratice, la Caimactsalan.

Astfel, în raportul său, luptătorul din Armata Democrată Panaghiotis Purnaros scrie: „Eu personal mă aflam în ziua de 4 Iulie 1949 pe înălțimea Papadia din Caimactsalan. În aceeași zi, dușmanul a efectuat un atac și a ocupat înălțimea de la vest de Eclisaki.

Noaptea am văzut dela mică distanță, un mare convoi cu animale de transport ce treceau prin teritoriul jugoslav.

Sentinela dela postul jugoslav dela Eclisaki plecase și mersese la alt post jugoslav, în apropiere de Avhena. În această regiune mă găseam și eu cu plutonul meu. La întrebarea pusă soldatului jugoslav: „de ce i-ați lăsat să treacă pe teritoriul vostru“, mi-a spus: „Ofițerul ce-l avem aici este fascist“.

Jugoslavii spăimântați în urma denunțării trădării lor de către postul de radio Grecia Liberă, au brutalizat pe răniții Armatei Democratice cari le-au căzut în mâini, silindu-i de a face declarații precum că n'au văzut armate monarho-fasciste trecând pe teritoriul jugoslav.

Iată în legătură cu aceasta ce spune în raportul său luptătorul Theodoris Dimitriu: „Ne-am dus la un post care era sediul companiei. Acolo, în ziua de 8 Iulie, a venit un grup de agenți ai Siguranței în frunte cu un colonel. Ne-a întrebat dacă armața monarho-fascistă a trecut prin teritoriul jugoslav. I-am răspuns afirmativ. Atunci a început să se infurie și să ne spună că nu suntem patrioți, că nu suntem comuniști, etc. Apoi ne-a pregătit o declarație și ne-a spus s'o semnăm. Noi am refuzat și am protestat. Atunci colonelul ne-a spus: „Dacă nu

semnați, vă predau monarho-fasciștilor. Acestea sunt condițiile. Astăzi sunteți în mâinile noastre și facem cu voi ce vrem“. Situația noastră era grea, iar rănile noastre miroseau și făcuseră viermi. Acesta era ajutorul dat răniților, așa

după cum trâmbeiau pe atunci mezafoanele Belgradului.

Toată omenirea progresistă trebuie să afle că la Caimactsalan a avut loc cea mai criminală trădare a clicei fasciste Tito-Rankovici, împotriva mișcării noastre democratice

Fragment din jurnalul unui condamnat la moarte aflat în fortul Averoff

4 Mai... Noaptea întregă, cântecele lor umplu de curaj inimile luptătorilor încarcerați, în așteptarea vibrantă a clipei celei mari. Ziua se ivește la orizont, atunci când sunt ridicați și duși pentru execuție. Colo sus, pe piscurile Himetei, flămurile unei zile noi flutură vioios. Trâmbețele noastre trimit ultimul lor salut, odată cu cântecul splendidei victorii. Temnița respiră suflul lor.

Ochii scânteiază în clipa adunării pentru „marșul funebru“.

Dansul din Zalongo, dansul morții, învâluie în curând temnița în faldurile sale, cântecul de luptă se reversează triumfal dintre zidurile reci ale fortului.

Seara! Trâmbețele noastre transmit fără încetare mesagii:

— Greva foamei pe o durată nelimitată, pentru încetarea masacrului!

5 Mai... Ceasurile planează mute asupra temniței sacrificiului. În seninătatea hotărârii de nestrămutat luată în unanimitate, auzi bătăile inimii tale și știi că în clipa aceea șapte sute de inimi ale tovarășilor de luptă, bat în același ritm.

La căderea serii, ne parvine un mesagiu din aripa luptătorilor încarcerați... Sunt duse femei pentru execuție! Măinile strâng sălbatec barele, cu o ură cruntă împotriva călăilor vieții. Intreaga temniță este sguduită de uriașul strigăt de durere provocat de noua crimă.

Noaptea se scurge încet. Ochii aruncă scânteie în întunericul celei și o lacrimă caldă aprinde o brajii — lacrimă de doliu pentru eroinele cari pleacă.

6 Mai... Pe povârnișul cenușiu al muntelui Parnis, licăririle roșietice anunță o zi nouă. Se aude un ecou surd venind din „cușca vizitelor“. Temnița răspunde într'un singur glas: „Adio, dragi surioare și măicuțe, adio!“

Ghiarele neînduplecate ale foamei ne sfășie măruntaele. Trupurile palpită de chin și cad epuizate.

Zadarnic se înversunează călăii să sfarme moralul nostru, pentru

a ne svârli în groaza așteptării morții. Iar noi... noi o salutăm fluturând negrele noastre banderole, prevestiri de nouă aurora. Ele se desfășoară în culoarea neiertătoare a vestejirii și ticăloșiei limbei lor de foc și carne purulentă, a unei lumi cufundate în mocirlă și crimă.

7 Mai... Ochii fixați pe fortul sacrificiului. Atena primește mesagiul de onoare: Ei continuă greva foamei care ține de 4 zile...

Omenirea urmărește cu sufletul la gură această măreață dramă a ideii înlănțuite. Primele hemoptizii! Infirmeria se ridică în stâncă de necknit. Trupurile cad pe saiele, iar foamea urlă în măruntaele lor. Seninătatea se răspândește pe toate fețele. Un surâs înfloreste palid pe buzele fără sânge. Trâmbețele noastre strigă: Continuăm!

8 Mai... Timpul se scurge încet. Tăcerea s'a cuibărit discret în închisoare. Trâmbețele noastre strigă: Continuăm!

Un popor respiră în ritmul pulsațiilor noastre.

Călăii în picioare, cugetă la nepuința lor. Sadismul a atins culmile unei furii nemaî întâlnite. Ei refuză până și o picătură de zeamă de lămâie buzelor uscate ale celor epuizați.

Ziua soară. Trupurile scheletice dau ultimul lor pic de sânge spectrului foamei. Eroii mor, alegându-și ei însăși felul morții. Iar trâmbețele noastre tună: Continuăm!

9 Mai... Șapte zeci de minunate faruri proiectează ultimele lor lumini, mesagiu gigantic al lumii care vine. Iar trâmbețele noastre strigă: Continuăm!

Murim așa cum înțelegem. Însă moartea noastră va fi un glonte mai mult în pieptul fascismului. Murim. Însă pierderea noastră va suna ceasul zilei celei mari a popoarelor.

10 Mai... Ca lumânări subțiri, eroii noștri se topesc încet în fața altarului etern al adevărului. Iar trâmbețele noastre strigă: Continuăm!

Activitatea Armatei Democratice

Postul de radio Grecia Liberă transmite buletinul de mai jos al agenției „ELEFTERI ELLADA” în legătură cu activitatea Armatei Democratice împotriva mercenarilor lui Truman.

Activitatea desfășurată de unitățile Armatei Democratice în regiunea Macedoniei Orientale Tracia

La 15 și 16 Octombrie, inamicul a avut pierderi de 17 morți și 18 răniți în regiunea Edessa - Verria - Caterini

Agencia Elefteri Ellada transmite cele de mai jos în legătură cu activitatea Armatei Democratice împotriva armatei mercenare a lui Truman:

REGIUNEA MACEDONIEI ORIENTALE-TRACIA

La 12 Octombrie la orele 13, o unitate a A. D. a atacat prin surprindere un grup inamic pe înălțimea aflată la Nord-Vest de Buzalam, provocând pierderi dușmanului de 4 morți. Spre seară, altă unitate a A. D. a efectuat încă o ciocnire pe aceeași înălțime. La 13 Octombrie, o unitate a A. D. a efectuat o ciocnire la orele 11, iar a doua ciocnire la orele 19 pe înălțimea Buzala-Dramma unde dușmanul se fortificase. Inamicul a răspuns de pe toate înălțimile cu focuri de armă brent, wickers și cu mortiere. La 15 Octombrie la orele 9, un grup al A. D. a atacat o forță dușmană în mișcare, între înălțimea 1309 și Cotsilan, la Nord Est de Paranesti, iar în timpul retragerii sale a căzut într-un câmp minat de A. D. În continuare, o altă unitate A. D. a atacat pe duman din poziții succesive până la orele 18, provocându-i pierderi de 5 morți.

La 5 Octombrie, un grup al Comisarului Politic din orașul Sufli a efectuat o ciocnire în satele Provato și Mira. Dușmanul a fost cuprins de panică și a tras timp de două ore cu toate armele sale.

La 9 Octombrie, același grup a pătruns în satul Adriani care era sprijinit de un pluton, susținând o luptă care a durat o oră și jumătate. Dușmanul a avut pierderi. La 10 Octombrie, prin mine așezate de același grup la Tulu-Tepe, a fost aruncată în aer o unitate dușmană. La 8 Octombrie prin mine așezate de un grup al Comisarului Politic din orașul Aleaxndrupoli pe șoseaua Cambiso-Serres, a fost aruncată în aer o căruță și a fost rănit un may. La 12 Octombrie, același grup a recrutat tineri din regiunea Serres. La 12 Octombrie un grup al Comisarului Politic din orașul Comotini, împreună cu o unitate a A. D. a apărut în satul Ghiagholo Comotini, a vorbit populației și a împărțit ma-

terial de lămurire. Populația a primit cu entuziasm pe luptătorii A. D. și le-a oferit 100 okale de tutun. În aceeași zi, același grup a apărut în satul Ghihero Comotini, a vorbit populației și a împărțit material de lămurire. Populația a oferit luptătorilor A. D. 150 okale tutun. La

16 Octombrie, un grup a A. D. a efectuat două ciocniri împotriva înălțimii dela Est de Calivia-Putra, din regiunea Dramma. Prima ciocnire a avut loc la orele zece dimineața, iar a doua în noaptea de 16 spre 17 Octombrie. Dușmanul a avut pierderi cari n'au fost încă verificate.

Regiunea Voio-Grammos

La 14 Octombrie, un pluton dușman a căzut într'un câmp minat de luptătorii Armatei Democratice la punctul Clavitsa, pe șoseaua ce duce la Meliki. Pierderile dușmanului au fost de 4 morți și 3 răniți. În aceeași zi, un alt pluton al inamicului a căzut într'un câmp minat de luptătorii Armatei Democratice pe înălțimea Pigaditsa. Pierderile dușmanului au fost de 2 morți și 2 răniți.

La 10 Octombrie, o unitate a A. D. a efectuat o puternică ciocnire pe înălțimea Vuzala-Dramma. Dușmanul a avut pierderi cari n'au fost încă verificate. Depe înălțimea Bozov dușmanul a tras cu arme wickers, cu brent, cu mortiere canadice. Depe înălțimea Vuzula dușmanul a aruncat fără succes, multe grenade împotriva unității Armatei Democratice. La 8 Octombrie, o coloană dușmană care s'a mișcat dela Licodromi către Sarighiar regiunea Haido, a căzut într'un câmp minat de un grup de diversiune al A. D.

Au fost uciși 2 soldați ai dușmanului. Prin mine așezate de același grup în ziua de 10 Octombrie, a fost aruncată în aer o mașină militară pe șoseaua Xanthi Kehinu. Pierderile dușmanului au fost de 3 morți și 7 răniți. La 11 Octombrie a fost aruncată în aer altă mașină militară între Licodromi Stavrupoli.

La 10 Octombrie dușmanul a că-

zut într'un câmp minat de luptătorii A. D. între Haido Sarighiar. La 9 Octombrie, prin mine așezate de grupuri ale Comisarului Politic din Dramma, pe șoseaua Scaloti Papades-Dramma, a fost aruncată în aer o mașină militară plină cu armată. În același timp, dușmanul a fost atacat prin tirul artileriei A. D. Pierderile dușmanului au fost de 18 morți, printre cari se află și ofițeri. La 11 Octombrie, în regiune Ferneo același grup a luat prizonieri doi agenți armați din armata monarho-fascistă. La 11 Octombrie, o mică unitate a A. D. a atacat o intrunire dușmană la Bozovo Dramma. Dușmanul a avut pierderi de 2 morți și un număr neverificat de răniți.

Ceia ce trebuie să știe Națiunile Unite

(Urmare din pagina 4-a)

Tsacos care a fost chiar decorat pentru activitatea sa împotriva naziștilor.

În această clipă când Națiunile Unite se intrunesc din nou și se pregătesc de a lua în discuții problema greacă, să asculte glasul armatei de eroi cari după ce au dat totul în lupta antifascistă aliată, sunt acum asasinați de către rafalele mitralierelor mercenarilor lui Truman.

**„Poporul grec și omenirea progresistă
pot obliga pe călăii dela Atena
de a înceta dansul sângelui, de a respecta cererea
mondială pentru liniște, democrație și pace în Grecia“**

Postul de Rodio Grecia Liberă transmite:

GUVERNUL DEMOCRAT PROVIZORIU

Comunicare

Mesajul Guvernului Democrat Provizoriu din 15 Octombrie 1949 adresat poporului grec, a provocat victorioșilor dela Atena confuzie și agitație. Ei încearcă să convingă poporul că nici astăzi pacea nu este posibilă încă, deși forțele principale ale Armatei Democratice au încetat războiul punând arma la picior, pentru a salva Grecia de nimicirea totală pe care stăpânii străini și lacheii autohtoni o urmăresc pentru a se îmbogăți din sângele poporului.

Trădătorii dela Atena explică încetarea focului de către principalele forțe ale Armatei Democratice, pretinzând că partizanii au fost zdrobiți, că ei nu pot continua războiul și că se dau acum drept iubitori de pace.

Poporul grec și întreaga omenire progresistă trebuie să demaște și aceste minciuni ale monarho-fascismului, cari au drept scop continuarea măcelului, continuarea regimului de asasinat și teroare, deoarece numai în felul acesta ei pot jefui poporul. Dușmanii poporului se tem de pace. Se tem să se prezinte și să dea socoteală în fața poporului în alegeri libere. Doresc să poată continua din umbră a complota împotriva păcii în Balcani și în Europa.

Guvernul Democrat Provizoriu și Armata Democrată au dorit întotdeauna pacea în Grecia, propunând în repetate rânduri armistițiul și înțelegerea. Încă din Aprilie 1949, Guvernul Democrat Provizoriu s'a adresat Adunării Generale a O.N.U.-lui și președintelui său d. Evatt, declarând că este gata de a face cele mai mari concesii și de a înceta războiul, pentru a se asigura pacea în Grecia, în baza respectării drepturilor democratice ale poporului.

Încetarea de astăzi a războiului de către principalele forțe ale Armatei Democratice, are acelaș scop.

Armata democrată, punând mai presus de toate interesele poporului și ale păcii, încetează războiul. Smulge călăii dela Atena și ultimul pretext pentru a continua măcelărirea poporului. Însă aceasta nu înseamnă armistițiul fără condiții. Mii de luptători ai poporului continuă cu arma în mâini să-și apere cinstea de călăi, aceasta constituind în acelaș timp un avertisment pentru dușmanii săi. Numai printr'o adevărată pacificare și restabilire a drepturilor democratice și a libertăților, este posibilă restabilirea liniștei în Grecia.

Trădătorii la război și călăii poporului trebuie să-și revină, fie chiar și în ultima clipă.

Poporul grec și omenirea progresistă pot obliga pe călăii dela Atena de a înceta dansul sângelui, de a respecta cererea mondială pentru liniște, democrație și pace în Grecia.

Guvernul Democrat Provizoriu al Greciei

18 Octombrie 1949.